

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 9. april 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
T-378/20	<p>Ryanair mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> Den danske stats kompensation for skade som følge af COVID-19 udbruddet til SAS (statsstøtte)</p> <p><u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 15. april 2020 om statsstøtte SA.56795 annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Finansministeriet Kammeradvokaten Til orientering: Transport- og Boligministeriet	Dom	14.04.21

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces skridt	Dato
T-69/18	Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe und CarePool Hannover mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2017) 7687 final af 23. november 2017 vedrørende statsstøtte SA.42268 (2017/E) — Tyskland statsstøtte til fremme af opgaver i forbindelse med velfærdspleje og SA.42877 (2017/E) — Tyskland CarePool Hannover GmbH annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Erhvervsministeriet	O-sag	Dom	14.04.21
T-260/19	Al-Tarazi mod Rådet Påstande: — Det fastslås, at artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 og artikel 1 Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 ikke finder anvendelse på sagsøgeren. — Rådets gennemførelsesforordning 2019/85 og Rådets gennemførelsesafgørelse 2019/87 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	14.04.21
T-504/19	Crédit Lyonnais mod ECB Påstande: — Afgørelse ECB-SSM-2019-FRCAG-39 vedtaget af ECB den 3. maj 2019 annulleres på grundlag af artikel 256 TEUF og 263 TEUF, for så vidt som ECB herved har afvist at give sagsøgeren tilladelse til at udelukke 34 % af sine eksponeringer mod CDC fra beregningen af gearingsgraden. — ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Finanstilsynet	O-sag	Dom	14.04.21
T-379/20	Ryanair mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 24. april 2020 om statsstøtte SA.57061 annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. Sagsøgeren har ligeledes nedlagt påstand om, at søgsmålet behandles i en fremskyndet procedure som omhandlet i artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.	Transport- og Boligministeriet	O-sag	Dom	14.04.21
T-388/20	Ryanair mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 18. maj 2020 om statsstøtte SA.56809 (2020/N) — Finland — COVID-19: statslångaranti til Finnair annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. Sagsøgeren har ligeledes nedlagt påstand om, at søgsmålet behandles i en fremskyndet procedure som omhandlet i artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.	Transport- og Boligministeriet	O-sag	Dom	14.04.21
C-194/19	État belge Skal artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandssstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) i sig selv og sammenholdt	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	15.04.21

	med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den for at sikre retten til effektive retsmidler pålægger den nationale ret i givet fald at tage hensyn til omstændigheder, der ligger senere end en afgørelse om »Dublinoverførelse«?				
C-561/19	<p>Consorzio Italian Management e Catania Multiservizi et Catania Multiservizi</p> <p>1) Er en national ret, hvis afgørelse ikke kan appelleres, efter artikel 267 TEUF i princippet forpligtet til at foretage en præjudiciel forelæggelse af et spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten også i tilfælde, hvor en af sagens parter fremsætter et sådant spørgsmål efter indlevering af stævningen, eller efter at sagen er blevet voteret første gang, eller efter at der er blevet foretaget en første præjudiciel forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol?</p> <p>2) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 4 TEUF, stk. 2, 9 TEUF, 101 TEUF, stk. 1, litra e), 106 TEUF, 151 TEUF – den europæiske socialpagt undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og fællesskabspagten af 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som omhandlet heri – 152 TEUF, 153 TEUF, 156 TEUF, artikel 2 TEU og 3 TEU samt artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p> <p>3) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om ligebehandling i artikel 26 TEUF og 34 TEUF samt princippet om den frie erhvervsudøvelse, som tillige er anerkendt i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	15.04.21
C-564/19	<p>IS</p> <p>1.A Skal artikel 6, stk. 1, TEU og artikel 5, stk. 2, i direktiv 2010/64/EU fortolkes således, at medlemsstaten for at kunne sikre retten til en retfærdig rettergang for tiltalte, som ikke er bekendte med processproget, skal oprette et register over uafhængige tolke og oversættere, som er behørigt kvalificerede, eller – i mangel heraf – på anden vis skal sikre, at kvaliteten af sprogtolkningen under retsforhandlingerne kan kontrolleres?</p> <p>1.B Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, og det i den pågældende sag som følge af en utilstrækkelig kvalitet af sprogtolkningen ikke kan fastslås, om den tiltalte er blevet gjort bekendt med genstanden for den rejste sigtelse eller tiltale mod vedkommende, skal</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	15.04.21

	<p>artikel 6, stk. 1, TEU samt artikel 4, stk. 5, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2012/13/EU da fortolkes således, at sagen under disse omstændigheder ikke kan fortsætte som en udeblivelsessag? [...]</p> <p>3.B Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal det nævnte princip om domstolenes uafhængighed da fortolkes således, at retten til en retfærdig rettergang ikke kan sikres under sådanne omstændigheder?</p> <p>4/A. Skal artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en afgørelse i henhold til national retspraksis, i medfør af hvilken den øverste dømmemyndighed, inden for rammerne af en procedure, der skal sikre retssikkerheden i medlemsstatens retspraksis, uden at påvirke retsvirkningerne af den omhandlede kendelse, kvalificerer en kendelse, der er afsagt af en lavere retsinstans, og hvorved den præjudicielle procedure er blevet indledt, som ulovlig?</p> <p>4/B. Såfremt spørgsmål 4/A besvares bekræftende, skal artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEU[F]) da fortolkes således, at den forelæggende ret skal se bort fra modsatte afgørelser fra den højere retsinstans, og fra principielle standpunkter, der er indtaget af hensyn til rettsens enhed?</p> <p>4/[C]. Såfremt spørgsmål 4/A besvares benægtende, kan behandlingen af den straffesag, der er blevet udsat, da i et sådant tilfælde fortsættes, mens den præjudicielle procedure er i gang?</p> <p>5. Skal princippet om domstolenes uafhængighed, som er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og i Den Europæiske Unions Domstols praksis fortolkes således, at princippet, i lyset af artikel 267 TEUF, bliver tilsidesat, når der indledes en disciplinærsag mod en dommer med den begrundelse, at vedkommende har indledt en præjudiciel procedure?</p>				
C-683/19	<p>Viesgo Infraestructuras Energéticas</p> <p>1) Hvorvidt, i overensstemmelse med Domstolens praksis – bl.a. ved dom af 20. april 2010 (sag C-265/08, Federutility) og af 7. september 2016 (sag C-121/15, ANODE) – en national regulering som fastsat i artikel 45, stk. 4, i lov 24/2013 af 26. december, gennemført ved artikel 2 og 3 i kongeligt dekret 968/2014 af 21. november 2014, i medfør af hvilken finansieringen af den sociale rabatordning er pålagt bestemte aktører i elforsyningen – moderselskaberne for koncerner af selskaber eller, eventuelt, selskaber, som samtidig udfører produktions-, distributions- og markedsføringsvirksomhed for elenergi – er forenelig med de krav, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/72/EF, når nogle af disse forpligtede parter kun har en meget beskedent vægt i sektoren som helhed, mens andre enheder eller koncerner, som ville være bedre i stand til at påtage sig disse omkostninger, enten som følge af deres nettoomsætning, deres relative markedsandel i nogle af virksomhedsområderne, eller fordi de udfører to af disse virksomheder samtidigt og på en integreret måde, er fritaget for nævnte omkostninger.</p> <p>2) Hvorvidt det er foreneligt med proportionalitetsprincippet som fastlagt i den nævnte artikel</p>	Energistyrelsen	O-sag	GA	15.04.21

	3, stk. 2, i direktiv 2009/72/EF, at en national regulering, som medfører en forpligtelse til finansiering af en social rabatordning, ikke er fastlagt som en undtagelse eller med tidsbegrænset virkning, men på ubestemt tid, og uden en godtgørelses- eller kompensationsforanstaltning.				
C-65/20	KRONE – Verlag Skal artikel 2, sammenholdt med artikel 1 og 6, i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar fortolkes således, at også et fysisk eksemplar af et dagblad, som indeholder et fagligt ukorrekt sundhedstip, der forårsager skade på helbredet, hvis det følges, skal anses for et (defekt) produkt?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	15.04.21
C-233/20	job-medium I.1 Er en national bestemmelse, hvorefter der ikke er ret til feriegodtgørelse »Urlaubersatzleistung« for det løbende (sidste) arbejdsår, hvis arbejdstageren, uden at der foreligger en vigtig grund, før tiden og ensidigt bringer arbejdsforholdet til ophør »fratrædelse« (»Austritt«), forenelig med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2010, C 83, [s. 389]) og artikel 7 i [...]direktiv 2003/88/EF? 1.2. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende: 1.2.1. Skal det i så fald tillige efterprøves, om det var umuligt for arbejdstageren at afholde ferien? 1.2.2. Efter hvilke kriterier skal denne efterprøvelse foretages?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	15.04.21
C-487/19	W.Ż (Polen) Skal artikel 2, artikel 6, stk. 1 og 3, samt artikel 19, stk. 1, andet afsnit [TEU] sammenholdt med artikel 47 [i chartret om grundlæggende rettigheder] samt artikel 267 [TEUF] fortolkes således, at en ret, som er beklædt med enenedømmer, der er blevet udnævnt til dommer i åbenlys modstrid med medlemsstatens retsfor skrifter vedrørende udnævnelse af dommere – navnlig eftersom den pågældende person blev udnævnt til dommer, selv om der forud var blevet anlagt søgsmål til prøvelse af afgørelsen truffet af det nationale organ (Krajowa Rada Sądownictwa, domstolsrådet), der indeholdt forslaget om at udnævne den pågældende person til dommer, ved den kompetente nationale ret (Naczelny Sąd Administracyjny, øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Polen), fuldbyrdelsen af denne afgørelse var blevet udsat i overensstemmelse med den nationale lovgivning og sagen ved den kompetente nationale ret [Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager)] endnu ikke var afsluttet, da udnævnelsesdokumentet blev udleveret – ikke er en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, i EU-rettens forstand?	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	15.04.21
C-508/19	Prokurator Generalny 1. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2, artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at en domstol i sidste instans i en medlemsstat i en sag vedrørende en påstand om at det fastslås, at et tjenesteforhold ikke består, kan bestemme, at en person, som er blevet meddelt en afgørelse om udnævnelse til et dommerembede, der er vedtaget på grundlag af bestemmelser, som er i strid med princippet om	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	15.04.21

	<p>effektiv retsbeskyttelse, eller på en måde, som ikke er i overensstemmelse med dette princip, ikke skal anses for at være dommer, når den pågældende domstol forsætligt er blevet forhindret i at prøve dette spørgsmål forud for meddelelsen af denne afgørelse?</p> <p>2. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2 og artikel 4, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 267 TEUF fortolkes således, at princippet om effektiv retsbeskyttelse tilsidesættes, når en afgørelse om udnævnelse til et dommerembede meddeles, efter at en national ret har forelagt et spørgsmål til præjudiciel afgørelse vedrørende EU-rettens fortolkning, hvis besvarelse er afgørende for, om de nationale bestemmelser, som har gjort det muligt at vedtage denne afgørelse, kan anses for forenelige med EU-retten?</p> <p>3. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2, artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at princippet om effektiv retsbeskyttelse tilsidesættes derved, at retten til domstolsprøvelse ikke er sikret, når afgørelsen om udnævnelse til et dommerembede ved en domstol i en medlemsstat er blevet meddelt på grundlag af en udnævnelsesprocedure, som er blevet gennemført under tilsidesættelse af denne medlemsstats retsfor skrifter?</p> <p>4. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2 og artikel 4, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at princippet om effektiv retsbeskyttelse tilsidesættes derved, at den nationale lovgiver har oprettet en organisatorisk enhed inden for medlemsstatens domstol i sidste instans, som ikke er en ret i EU-rettens forstand?</p> <p>5. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2 og artikel 4, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at beslutningen om, hvorvidt en person, der har fået meddelt en afgørelse om udnævnelse til et dommerembede ved en medlemsstats domstol i sidste instans, står i et tjenesteforhold som dommer og har status af dommer, ikke kan træffes af en organisatorisk enhed, der er kompetent efter national ret, hvilken enhed den pågældende person er udnævnt til, og som udelukkende består af personer, hvis udnævnelsesafgørelser er behæftet med de i spørgsmål to til fire nævnte fejl, og som derfor ikke udgør en ret i EU-rettens forstand, men skal træffes af en anden organisatorisk enhed ved denne domstol, som opfylder EU-rettens krav til en ret?</p>				
C-736/19	<p>Plaukti</p> <p>1. Finder artikel 16, stk. 5, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne anvendelse på en situation, hvor ansøgeren ikke har opfyldt betingelserne med hensyn til slåning af det areal, for hvilket den pågældende ansøgte om støtte til opretholdelse af biodiversiteten på græsarealer (en betingelse, der går ud over de i artikel 39, stk. 3, i forordning nr. 1698/2005</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	15.04.21

	<p>omhandlede obligatoriske minimumskrav), når det ikke er blevet fastslået, at afgrødegruppen er blevet ændret?</p> <p>2. Er det muligt både at pålægge den i artikel 16, stk. 5, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 fastlagte sanktion og den i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning nr. 65/2011 omhandlede sanktion for én overtrædelse?</p> <p>3. Er artikel 4 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009, sammenholdt med artikel 39, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005, til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at et og samme krav både kan udgøre et obligatorisk minimumskrav (krav) og medføre større krav end de obligatoriske minimumskrav (betingelse for betalinger for miljøvenligt landbrug)?</p>				
C-221/19	<p>Pomorski Wydział Zamiejscowy Departament Do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej e.a.</p> <p>a. Skal artikel 3, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag, hvorefter hensyntagen til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater, jf. stk. 1, har ikke som virkning, at den medlemsstat, der gennemfører den nye retssag, griber ind i, ophæver eller på ny prøver tidligere domme eller eventuelle afgørelser vedrørende disses fuldbyrdelse, fortolkes således, at indgriben i denne bestemmelses forstand ikke kun omfatter udvidelse af en samlet dom til at omfatte en sanktion, som er idømt ved en dom afsagt i en medlemsstat i Den Europæiske Union, men også udvidelse af den pågældende dom til at omfatte en sanktion, som med henblik på fuldbyrdelse er overtaget i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, sammen med en i denne stat afsagt dom inden for rammerne af en samlet dom?</p> <p>b. Er det i lyset af de bestemmelser i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, som vedrører principperne for overtagelse af fuldbyrdelsen – fastlagt i artikel 8, stk. 2-4, og artikel 19, stk. 1 og 2, hvorefter amnesti eller benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten (stk. 1), og kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af dommen, der pålægger den sanktion, der skal fuldbyrdes i henhold til denne rammeafgørelse (stk. 2), og i artikel 17, stk. 1, første punktum, hvorefter fuldbyrdelsesstatens lovgivning finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en sanktion – muligt at afsige en samlet dom, som omfatter sanktioner, der er idømt ved en dom afsagt i en medlemsstat i Den Europæiske Union, som er blevet overtaget med henblik på fuldbyrdelse i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union sammen med en i denne stat afsagt dom inden for rammerne af en samlet dom?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	15.04.21

C-733/19	<p>Kongeriget Nederlandene mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet Påstande: —Annulation af: —bilag V, del D, punkt 1, der omfatter et forbud mod anvendelse af trawl med elektrisk strøm —bilag V, del D, punkt 2, for så vidt som der heri er fastsat en betingelse og en overgangsperiode, hvorefter og hvorunder højst 5 % af en medlemsstats bomtrawlerflåde må anvende trawl med elektrisk strøm [punkt 2, litra a)], og —bilag V, del D, punkt 3, 4 og 5 til den anfægtede forordning. —Subsidiært, og for det tilfælde, at Domstolen ikke kan annullere dette punkt i bilag V, del D, således som der er nedlagt påstand om, annulleres hele del D i bilag V såvel som sætningsleddet »som kun er tilladt [...]« i den anfægtede forordnings artikel 7, stk. 1, litra b), der henviser til bilag V, del D. —Mere subsidiært, og dersom Domstolen forkaster den principale påstand eller den subsidiære påstand om delvis annulation af den anfægtede forordning, annulleres hele forordningen. —Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	15.04.21
C-882/19	<p>Sumal A) Begrunder doktrinen om en samlet økonomisk enhed, der udspringer af praksis fra Den Europæiske Unions Domstol, en udvidelse af moderselskabets ansvar til datterselskabet, eller er en sådan doktrin kun anvendelig til at udvide datterselskabernes ansvar til at omfatte moderselskabet? B) Skal en udvidelse af begrebet samlet økonomisk enhed inden for området for koncerninterne forbindelser udelukkende ske på grundlag af kontrolfaktorer, eller kan den også baseres på andre kriterier, herunder det forhold, at datterselskabet var i stand til at drage fordel af de ulovlige handlinger? C) Såfremt det antages, at der er mulighed for at udvide moderselskabets ansvar til datterselskabet, hvilke forudsætninger skal da være opfyldt for at gøre det muligt? D) Hvis de ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, således at en udvidelse af moderselskabets ansvar for sine handlinger til at omfatte datterselskaber accepteres, ville en national standard som i konkurrencelovens artikel [71, stk. 2][.] som udelukkende giver mulighed for at udvide datterselskabets ansvar til moderselskabet, være forenelig med denne fællesskabsretlige doktrin, og ville det forudsætte, at moderselskabet har en kontrollerende stilling i forhold til datterselskabet?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Erhvervsstyrelsen:	O-sag	GA	15.04.21
C-911/19	<p>FBF 1. Kan retningslinjer udstedt af en europæisk tilsynsmyndighed være genstand for et annulationssøgsmål som omhandlet i bestemmelserne i artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om en brancheforening har ret til gennem annulationssøgsmål at få prøvet gyldigheden af retningslinjer, der er rettet til de medlemmer, hvis interesser den forsvarer, og som ikke vedrører denne forening hverken direkte eller individuelt?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Justitsministeriet Finanstilsynet	O-sag	GA	15.04.21

	<p>2. Såfremt et af de to spørgsmål i spørgsmål 1 besvares benægtende, ønskes det oplyst, om retningslinjer udstedt af en europæisk tilsynsmyndighed kan være genstand for en præjudiciel forelæggelse som omhandlet i bestemmelserne i artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om en brancheforening har ret til at gøre indsigelse imod samt få prøvet gyldigheden af retningslinjer, der er rettet til de medlemmer, hvis interesser den forsvarer, og som ikke vedrører denne forening hverken direkte eller individuelt?</p> <p>3. Såfremt den franske bankforening har ret til at gøre indsigelse imod og få prøvet de af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed den 22. marts 2016 vedtagne retningslinjer, ønskes det oplyst, om denne myndighed ved at have udstedt disse retningslinjer har overskredet sin kompetence i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)?</p>				
C-927/19	<p>Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras</p> <p>1. Er en udbudsbetingelse, der indeholder et krav om, at leverandører skal dokumentere, at der foreligger særlige gennemsnitlige årlige driftsindtægter, som hidrører fra udførelsen af aktiviteter, der kun vedrører specifikke tjenester (blandet kommunal affaldshåndtering), omfattet af artikel 58, stk. 3 eller 4, i direktiv 2014/24?</p> <p>2. Afhænger metoden til vurderingen af leverandørers kapacitet, der er fastlagt af Domstolen i dom af 4. maj 2017, Esaprojekt (C-387/14), af svaret på det første spørgsmål?</p> <p>3. Er en udbudsbetingelse, der indeholder et krav om, at leverandører skal dokumentere, at de for leveringen af [affaldshåndterings-]tjenesterne nødvendige køretøjer opfylder de specifikke tekniske krav om navnlig forurenende emissioner (EURO 5), installation af en GPS-sender, nødvendig kapacitet osv., omfattet af anvendelsesområdet for a) artikel 58, stk. 4, b) artikel 42, sammenholdt med bestemmelserne i bilag VII og c) artikel 70 i direktiv 2014/24?</p> <p>4. Skal artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, i direktiv 89/665, der fastsætter effektivitetsprincippet for klageprocedurer, direktivets artikel 1, stk. 3 og 5, artikel 21 i direktiv 2014/24 og direktiv 2016/943, navnlig 18. betragtning hertil, og direktivets artikel 9, stk. 2, tredje afsnit (sammen eller hver for sig men uden begrænsning) fortolkes således, at den ordregivende myndighed, såfremt der er fastsat en bindende administrativ procedure til afgørelse af tvister i de nationale retsfor skrifter om offentlige udbud:</p> <p>a) skal give leverandøren, der har indledt klageproceduren, samtlige oplysninger om en anden leverandørs tilbud (uanset deres fortrolige karakter), såfremt genstanden for denne procedure specifikt vedrører lovligheden af vurderingen af den anden leverandørs tilbud, og leverandøren, der indledte proceduren, forud herfor udtrykkeligt har anmodet den ordregivende myndighed om at fremlægge dem,</p> <p>b) uanset svaret på det forudgående spørgsmål i forbindelse med, at der gives afslag på klagen, der er indgivet af leverandøren for så vidt angår lovligheden af bedømmelsen</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	15.04.21

<p>af konkurrentens tilbud, under alle omstændigheder skal give et klart, fyldestgørende og præcist svar, uanset risikoen for at der derved videregives fortrolige oplysninger om tilbuddet, som den er blevet betroet?</p> <p>5. Skal artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, artikel 1, stk. 3 og 5, og artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 89/665, artikel 21 i direktiv 2014/24 og direktiv 2016/943, navnlig 18. betragtning hertil (samlet eller hver for sig men uden nogen begrænsning) fortolkes således, at den ordregivende myndigheds beslutning om ikke at give en leverandør adgang til de fortrolige oplysninger i en anden deltagers tilbud er en beslutning, som kan anfægtes særskilt ved domstolene?</p> <p>6. Såfremt det forudgående spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 1, stk. 5, i direktiv 89/665 da fortolkes således, at leverandøren skal indgive en klage hos den ordregivende myndighed for så vidt angår denne beslutning og om nødvendigt anlægge en retssag ved domstolene?</p> <p>7. Såfremt det forudgående spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 89/665 da fortolkes således, at leverandøren afhængig af omfanget af de oplysninger, der foreligger om indholdet af de øvrige leverandørers tilbud, kan anlægge en retssag ved domstolene udelukkende vedrørende afslaget på at give oplysninger til leverandøren, uden at lovligheden af den ordregivende myndigheds øvrige beslutninger drages i tvivl?</p> <p>8. Uanset svarerne på de forudgående spørgsmål skal artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2016/943 fortolkes således, at den ret, der har modtaget sagsøgerens anmodning om, at den anden part i sagen pålægges at fremlægge dokumentation, og at retten giver sagsøgeren adgang til denne dokumentation, skal imødekomme denne anmodning uden hensyntagen til den ordregivende myndigheds handlinger under udbuddet eller klageprocedurerne?</p> <p>9. Skal artikel 9, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2016/943 fortolkes således, at retten efter at have givet afslag på sagsøgerens anmodning om videregivelse af fortrolige oplysninger fra den anden part i sagen, af egen drift skal foretage en bedømmelse af betydningen af de oplysninger, hvis fortrolighed, der anmodes om, ikke skal opretholdes, og oplysningernes virkning på lovligheden af den offentlige udbudsprocedure?</p> <p>10. Kan udelukkelsesgrunden for leverandører, der er fastsat i artikel 57, stk. 4, litra h), i direktiv 2014/24, under hensyntagen til dom af 3. oktober 2019, Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93, anvendes således, at retten i forbindelse med dens behandling af en tvist mellem en leverandør og den ordregivende myndighed af egen drift uanset den ordregivende myndigheds vurdering, kan fastslå, at den omhandlede tilbudsgiver, idet den pågældende handlede forsætligt eller uagtsomt, afgav vildledende faktisk urigtige oplysninger til den ordregivende myndighed og følgelig skulle udelukkes fra den offentlige udbudsprocedure?</p> <p>11. Skal artikel 57, stk. 4, litra h), i direktiv 2014/24, sammenholdt med proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 18, stk. 1, fortolkes og anvendes således, at i</p>				
--	--	--	--	--

	situationer, hvor national ret fastsætter yderligere sanktioner (udover udelukkelse fra udbudsprocedurer) for så vidt angår fremlæggelsen af urigtige oplysninger, skal disse sanktioner kun anvendes på grundlag af et personligt ansvar, særligt såfremt faktisk urigtige oplysninger kun afgives af en del af de fælles deltagere i offentlige udbudsprocedurer (eksempelvis af en blandt flere partnere)?				
C-53/20	<p>Hengstenberg</p> <p>1) Kan det i en procedure om en væsentlig ændring af en varespecifikation være tilstrækkeligt, at en fysisk eller juridisk person er eller kan blive berørt økonomisk, uden at dette er fuldstændig usandsynligt, med henblik på at begrunde en legitim interesse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, første afsnit, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, første afsnit, og stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, idet en sådan interesse er en forudsætning for at gøre indsigelse mod ansøgningen eller påklage en positiv afgørelse om ansøgningen?</p> <p>2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: I en procedure om en væsentlig ændring af en varespecifikation er det da (kun) de erhvervsdrivende, der fremstiller lignende produkter og fødevarer som de erhvervsdrivende, for hvilke en beskyttet geografisk betegnelse er registreret, der har en legitim interesse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, første afsnit, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, første afsnit, og stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012?</p> <p>3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:</p> <p>a) Skal der da med henblik på kravene til den legitime interesse som omhandlet i artikel 49, stk. 3, første afsnit, og stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 sondres mellem registreringsproceduren i henhold til artikel 49-52 i forordning 1151/2012 på den ene side og proceduren til ændring af varespecifikationen i henhold til artikel 53 i forordning (EU) nr. 1151/2012 på den anden side, og</p> <p>b) er det derfor i en procedure om en væsentlig ændring af en varespecifikation kun de producenter, der i det geografiske område fremstiller produkter, der svarer til varespecifikationen, eller har konkrete planer om en sådan produktion, der har en legitim interesse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, første afsnit, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, første afsnit, og stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012, hvorfor »udefrakommende« på forhånd er afskåret fra at påberåbe sig en legitim interesse?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	15.04.21
C-490/20	<p>Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo“</p> <p>1. Skal artikel 20 TEUF, artikel 21 TEUF og artikel 7, 24 og 45 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for, at de bulgarske administrative myndigheder – som har modtaget en ansøgning om attestering af en fødsel af et barn med bulgarsk statsborgerskab, der er foregået i et andet EU-medlemsland og registreret med en spansk fødselsattest, hvori to kvinder er anført som mødre, uden nærmere angivelse af, om og hvilken af disse kvinder, der er barnets biologiske mor – afslår at udstede en bulgarsk fødselsattest med den begrundelse, at sagsøgeren nægter at oplyse, hvem der er barnets biologiske mor?</p>	Social- og Indenrigsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	15.04.21

	<p>2. Skal artikel 4, stk. 2, TEU og artikel 9 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at respekten for EU-medlemsstaternes nationale identitet og forfatningsidentitet betyder, at medlemsstaterne råder over et vidt skøn med hensyn til bestemmelser til fastslåelse af herkomst? Der ønskes navnlig en besvarelse af følgende spørgsmål:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Skal artikel 4, stk. 2, TEU fortolkes således, at bestemmelsen tillader medlemsstaterne at kræve oplysninger om barnets biologiske herkomst? – Skal artikel 4, stk. 2, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 7 og artikel 24, stk. 2, fortolkes således, at der i bestræbelserne på at nå frem til en ligevægt mellem interesserne skal foretages en afvejning mellem på den ene side en medlemsstats nationale identitet og forfatningsidentitet og på den anden side barnets tarv, hvorved der skal tages hensyn til, at der på nuværende tidspunkt hverken med hensyn til værdierne eller i retlig henseende er enighed om muligheden for i en fødselsattest at lade personer af samme køn indføre som forældre, uden nærmere angivelse om, og i givet fald hvilken af disse, der er barnets biologiske forælder? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvorledes kan denne ligevægt mellem interesserne da konkret opnås? <p>3. Er retsfølgerne af Brexit for så vidt af betydning for besvarelsen af det første spørgsmål som den ene mor, der er angivet i den fødselsattest, som er udstedt i en anden medlemsstat, er statsborger i Det Forenede Kongerige, og den anden mor er statsborger i en EU-medlemsstat, når der navnlig tages hensyn til, at afslaget på at udstede en bulgarsk fødselsattest for barnet udgør en hindring for udstedelsen af et identitetsbevis for barnet i en EU-medlemsstat, og derved i givet fald vanskeliggør en uindskrænket udøvelse af dets rettigheder som EU-borger?</p> <p>4. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, forpligter EU-retten, navnlig effektivitetsprincippet, da de kompetente nationale myndigheder til at fravige modellen for affattelse af en fødselsattest, som er en bestanddel af den gældende nationale ret?</p>				
C-665/20 (PPU)	<p>Openbaar Ministerie</p> <p>I. Moet artikel 4, punt 5, Kaderbesluit 2002/584/JBZ inderdaad zo worden uitgelegd, dat wanneer een lidstaat ervoor kiest om deze bepaling om te zetten in zijn nationale recht de uitvoerende rechterlijke autoriteit over een zekere marge moet beschikken om te beoordelen of de tenuitvoerlegging van het EAB moet worden geweigerd?</p> <p>II. Moet het begrip “dezelfde feiten” in artikel 4, punt 5, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ op dezelfde wijze worden uitgelegd als datzelfde begrip in artikel 3, punt 2, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ en, zo niet, hoe moet dat begrip in de eerstgenoemde bepaling dan worden uitgelegd?</p> <p>III. Moet de voorwaarde van artikel 4, punt 5, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ dat de “sanctie is ondergaan (...) dan wel niet meer ten uitvoer kan worden gelegd volgens het recht van de staat van veroordeling” zo worden uitgelegd, dat daaronder een situatie valt waarin de opgeëiste persoon onherroepelijk voor dezelfde feiten is veroordeeld tot een vrijheidsstraf die hij voor een deel heeft uitgezeten in het land van veroordeling en die hem voor het</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	15.04.21

	overige is kwijtgescholden door een niet-gerechtelijke autoriteit van dat land, in het kader van een algemene clementiemaatregel die ook geldt voor veroordeelden die ernstige feiten hebben begaan, zoals de opgeëiste persoon, en die niet berust op rationele overwegingen van strafrechtsbeleid?				
C-896/19	Repubblika 1. Finder artikel 19, stk. 1, andet [afsnit], TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når de fortolkes hver for sig eller samlet, anvendelse for så vidt angår gyldigheden af artikel 96, 96A og 100 i Maltas forfatning? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftede, er premierministerens beføjelser i forbindelse med udnævnelsen af medlemmer af dommerstanden i Malta da i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i lyset af forfatningens artikel 96A, der trådte i kraft i 2016? 3. Såfremt premierministerens beføjelser er i strid med fornævnte bestemmelser, skal der da tages hensyn til dette forhold for så vidt angår fremtidige udnævnelse eller berører det endvidere tidligere udnævnelser?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	O-sag	Dom	20.04.21
T-252/19	Pech mod Rådet Påstande: —Rådets afgørelse, der er indeholdt i en skrivelse til sagsøgeren af 12. februar 2019, om afslag på fuld aktindsigt i dokument ST13593 2018 INIT (juridisk udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste af 25.10.2018) i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 annulleres. —Subsidiært tilpligtes Rådet at give en mere omfattende delvis aktindsigt i dokument ST 13593 2018 INIT i henhold til artikel 4, stk.6, i forordning nr. 1049/2001. —Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder eventuelle intervenserende parters omkostninger.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	21.04.21
T-322/19	El-Qaddafi mod Rådet Påstande: —Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2017/497 af 21. marts 2017 om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2015/1333 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen annulleres, for så vidt som sagsøgerens navn herved er blevet opretholdt på listen i bilag I og III til Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1333 af 31. juli 2015 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen. —Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/489 af 21. marts 2017 om gennemførelse af artikel 21, stk. 5, i forordning (EU) 2016/44 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen annulleres, for så vidt som sagsøgerens navn herved er blevet opretholdt på listen i bilag II til Rådets forordning (EU) 2016/44 af 18. januar 2016 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen. —Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes i overensstemmelse med Rettens procesreglement at betale de sagsomkostninger, der er blevet afholdt i forbindelse med sagen for Retten.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	21.04.21
T-555/19	Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — Fontana Food AB (GRILLOUMI)	Miljøministeriet	O-sag	Dom	21.04.21

	Påstande: —Den anfægtede afgørelse annulleres. —EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri			
C-186/18	José Cánovas Pardo 1) Er det i strid med artikel 96 i forordning (EF) nr. 2100/94 at fortolke bestemmelsen således, at de krav, der er omhandlet i forordningens artikel 94 og 95, er at betragte som forældede, så snart fristen på tre år fra det tidspunkt, hvorpå indehaveren, efter at EF-sortsbeskyttelsen er blevet endeligt meddelt, har fået kendskab til den krænkende handling og den person, der har begået den, er udløbet, også selv om de krænkende handlinger er vedblevet med at finde sted frem til det tidspunkt, hvor kravet fremsættes? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 96 i forordning (EF) nr. 2100/94 da fortolkes således, at forældelsesfristen alene finder anvendelse på de handlinger, der har fundet sted uden for fristen på de tre seneste år inden kravets fremsættelse, men ikke i forbindelse med de handlinger, der har fundet sted inden for dette tidsrum? 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, vil der da alene kunne gives medhold i kravet om ophør og ligeledes i kravet om skadeserstatning for så vidt angår de handlinger, der har fundet sted inden for de seneste tre år?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	GA	22.04.21
C-46/19 P	Kurdistan Workers' Party (PKK) mod Rådet (appel) Påstande: — Rettens appellerede dom ophæves. — Domstolen træffer endelig afgørelse i de spørgsmål, der er genstand for denne appel, og PKK's påstand tages ikke til følge. — PKK tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med nærværende appelsag og i sag T-316/14.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	22.04.21
C-485/19	Profi Credit Slovakia A.I. Skal bestemmelserne i artikel 107, stk. 2, i Občianský zákonník [den slovakiske borgerlige lovbog] om forældelse af forbrugerens ret til en objektiv forældelsesperiode på tre år – hvorefter forbrugerens ret til tilbagebetaling af en ydelse, som følger af et urimeligt kontraktvilkår, også er genstand for forældelse, når forbrugeren ikke selv er i stand til at vurdere det urimelige kontraktvilkår, og denne forældelsesfrist også begynder at løbe i den situation, hvor forbrugeren ikke havde kendskab til, at kontraktvilkåret er urimeligt – fortolkes således, at de er i strid med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartrets artikel 47«) og, implicit, forbrugerens ret til et effektivt retsmiddel? II. Såfremt bestemmelserne om forældelse af forbrugerens ret til en objektiv forældelsesperiode på tre år uanset forbrugerens manglende kendskab er forenelige med chartrets artikel 47 og effektivitetsprincippet, ønsker den forelæggende ret herefter oplyst om: en sådan national praksis, hvorefter forbrugeren bærer bevisbyrden med henblik på for retten at godtgøre, at de personer, der handler på kreditgivers vegne, havde kendskab til, at kreditgiver tilsidesætter forbrugerens rettigheder – i det foreliggende tilfælde havde kendskab til den omstændighed, at kreditgiver ved ikke at angive de nøjagtige årlige omkostninger i procent tilsidesætter en retsregel – og godtgøre kendskab til den omstændighed, at lånet i et	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Forbrugerombudsman den Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	22.04.21

	<p>sådant tilfælde er rentefrit, og at kreditgiver gennem opkrævning af renterne har opnået en ugrundet berigelse, er i strid med chartrets artikel 47 og effektivitetsprincippet?</p> <p>III. Såfremt det i artikel A, punkt II, omhandlede spørgsmål besvares benægtende, over for hvilke personer blandt kreditgivers direktører, selskabsdeltagere eller salgsrepræsentanter skal forbrugeren da godtgøre det kendskab, der er omhandlet i det i artikel A, punkt II, anførte spørgsmål?</p> <p>IV. Såfremt det i artikel A.II omhandlede spørgsmål besvares benægtende, hvilken grad af kendskab er da tilstrækkelig for at nå det tilsigtede mål, dvs. bevis for leverandørens forsæt til at overtræde de pågældende bestemmelser på det finansielle marked?</p> <p>B.I. Er virkningerne af direktiverne og praksis fra EU-Domstolen vedrørende dette emne, dvs. Rasmussen, C-441/14, EU:C:2016:278, Pfeiffer, C-397/01 – C-403/01, EU:C:2004:584, præmis 113 og 114; Küçükdeveci, C-555/07, EU:C:2010:21, præmis 48, Impact, C-268/06, EU:C:2008:223, præmis 100, Dominguez, C-282/10, præmis 25 og 27, og Association de médiation sociale, C-176/12, EU:C:2014:2, præmis 38, til hinder for en sådan national praksis, på grundlag af hvilken den nationale ret er nået frem til en konklusion om en fortolkning i overensstemmelse med EU-retten uden at anvende fortolkningsmetoder og uden en behørig begrundelse?</p> <p>II. Såfremt retten, efter anvendelsen af fortolkningsmetoder, herunder bl.a. en formålsfortolkning, en historisk fortolkning, en systematisk fortolkning, en logisk fortolkning (en modsætningsslutning, en reductio ad absurdum), og efter anvendelsen af den nationale retsorden som helhed med henblik på at nå det mål, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra h) og i), i direktiv 2008/48 (herefter »direktivet«), kommer frem til den konklusion, at en fortolkning i overensstemmelse med EU-retten bevæger sig i retning af en situation contra legem, er det da muligt – ved f.eks. at foretage en sammenligning med forholdene ved forskelsbehandling eller beskyttelse af arbejdstagere – at anerkende en direkte virkning af de ovennævnte direktivbestemmelser for at beskytte virksomheder i forhold til forbrugerne i kreditforhold og undlade at anvende den lovbestemmelse, som er i strid med EU-retten?</p>				
C-824/19	<p>Komisija za zashnita ot diskriminatsia</p> <p>1) Fører fortolkningen af artikel 5, stk. 2, i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder og af artikel 2, stk. 1, 2 og 3, samt artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv til den konklusion, at det er lovligt, at en person uden synsevne kan virke som domsmand og deltage i straffesager, eller</p> <p>2) Er en varigt blind persons konkrete handicap et kriterium, som udgør et væsentligt og afgørende krav til virket som domsmand, og som begrundet en forskelsbehandling og ikke udgør diskrimination på grundlag af »handicap«?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	22.04.21
C-826/19	<p>Austrian Airlines</p> <p>1) Skal artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	22.04.21

	<p>bestemmelser om kompensation og bistand til lufthavnspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (forordning (EF) nr. 261/2004) fortolkes således, at den skal anvendes på to lufthavne, der begge befinder sig i umiddelbar nærhed af en bykerne, men hvoraf kun den ene er beliggende i byregionen, hvorimod den anden er beliggende i nabodelstaten?</p> <p>2) Skal artikel 5, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at der i tilfælde af landing i en anden bestemmelseslufthavn i samme by, i samme byområde eller samme region består en ret til kompensation som følge af aflysning af flyvningen?</p> <p>3) Skal artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at der i tilfælde af landing i en anden lufthavn i samme by, i samme byområde eller samme region består en ret til kompensation som følge af lang forsinkelse?</p> <p>4) Skal artikel 5, 7 og 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at forsinkelsen ved efterprøvelsen af, om en passager har lidt et tab af tid på tre timer eller mere som omhandlet i EU-Domstolens dom af 19. november 2009 i de forenede sager C-402/07 og C-432/07, Sturgeon m.fl., skal beregnes således, at det afgørende er landingstidspunktet i den anden bestemmelseslufthavn, eller er det afgørende det tidspunkt, hvor der gennemføres transport til den bestemmelseslufthavn, som reservationen oprindeligt gjaldt for, eller til et andet nærliggende bestemmelsested efter aftale med passageren?</p> <p>5) Skal artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at et luftfartsselskab, der gennemfører flyvninger som led i en flyrotation, kan påberåbe sig en hændelse, der er indtrådt i tredjesidste led inden den berørte flyvning, konkret en reduktion af antallet af indflyvninger som følge af uvejr?</p> <p>6) Skal artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at luftfartsselskabet i tilfælde af [org. s. 3] landing i en anden bestemmelseslufthavn skal tilbyde transport til et andet sted på eget initiativ, eller påhviler det passageren at anmode om en sådan transport?</p> <p>7) Skal artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at passageren har ret til kompensation som følge af tilsidesættelsen af de i artikel 8 og 9 fastsatte forpligtelser til at tilbyde bistand, forplejning og indkvartering?</p>	Transport- og Boligministeriet			
C-109/20	<p>PL Holdings</p> <p>»Indebærer artikel 267 TEUF og 344 TEUF som fortolket i Achmeadommen, at en voldgiftsaftale er ugyldig, hvis den er indgået mellem en medlemsstat og en investor – når der i en investeringsaftale findes en voldgiftsbestemmelse, der er ugyldig på grund af, at aftalen blev indgået mellem to medlemsstater – som følge af, at medlemsstaten af egen fri vilje undlod at nedlægge indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence efter, at investoren indledte voldgiftssagen?«</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	22.04.21
C-152/20 og C-218/20	<p>SC Gruber Logistics m.fl.</p> <p>1) Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 fortolkes således, at valget af den lov, der skal anvendes på den</p>	Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	22.04.21

	<p>individuelle arbejdsaftale, udelukker anvendelsen af loven i det land, hvori arbejdstageren sædvanligvis har udført sit arbejde, eller således at lovvalget udelukker anvendelsen af forordningens artikel 8, stk. 1, andet punktum?</p> <p>2) Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 fortolkes således, at den minimumsløn, der er fastsat i det land, hvori arbejdstageren sædvanligvis har udført sit arbejde, udgør en rettighed, som er omfattet af de »bestemmelser, som ikke kan fraviges ved aftale i henhold til den lov, som ville have fundet anvendelse [...], såfremt parterne ikke havde aftalt lovvalg«, efter forordningens artikel 8, stk. 1, andet punktum?</p> <p>3) Skal artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 fortolkes således, at den er til hinder for, at medtagelse i den individuelle arbejdsaftale af en klausul, der henviser til bestemmelserne i den rumænske arbejdslov, svarer til valget af den rumænske lov, i det omfang det er velkendt i Rumænien, at der er en lovbestemt pligt til at medtage denne klausul om valg i den individuelle arbejdsaftale? Skal artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 med andre ord fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning og praksis, hvorefter individuelle arbejdsaftaler skal indeholde klausulen om valg af den rumænske lov?</p> <p>Sag C-218/20 vedrører:</p> <p>1) Med hensyn til fortolkningen af artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)[:] Er det forhold, at der er foretaget et lovvalg med hensyn til den lov, der skal anvendes på den individuelle arbejdsaftale, til hinder for anvendelsen af loven i det land, hvori arbejdstageren sædvanligvis har udført sit arbejde, eller udelukker det forhold, at der er foretaget et lovvalg anvendelsen af forordningens artikel 8, stk. 1, andet punktum?</p> <p>2) Med hensyn til fortolkningen af artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)[:] Udgør den mindsteløn, der gælder i det land, hvor arbejdstageren sædvanligvis har udført sit arbejde, en rettighed, som er omfattet af de »bestemmelser, som ikke kan fraviges ved aftale i henhold til den lov, som ville have fundet anvendelse [...], såfremt parterne ikke havde aftalt lovvalg«, som omhandlet i forordningens artikel 8, stk. 1, andet punktum?</p> <p>3) Med hensyn til fortolkningen af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)[:] Indebærer angivelsen i den individuelle arbejdsaftale af en klausul, der henviser til bestemmelserne i den rumænske arbejdslov, at der er foretaget et lovvalg til fordel for rumænsk lov, i det omfang det er velkendt i Rumænien, at arbejdsgiveren bestemmer indholdet af den individuelle arbejdsaftale på forhånd?</p>				
C-584/20 P og	Landesbank Baden-Württemberg mod Den Fælles Afviklingsinstans (appel)	Erhvervsministeriet	O-sag	GA	27.04.21

C-621/20 P	Påstande: — Rettens dom ophæves. — Landesbank Baden-Württemberg betaler sagsomkostningerne.				
C-294/19 og C-304/19	Piscicola Tulcea m.fl. Skal artikel 2 og artikel 34, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 og artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 af 29. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som under de i hovedsagen omhandlede betingelser udelukker landbrugeren fra direkte betalinger, fordi de akvakulturanlæg, der anvendes som agerjord, ikke udgør »landbrugsarealer« som omhandlet i artikel 2 i forordning nr. 1120/2009, idet de ikke anses for at være støtteberettiget areal i henhold til artikel 34, stk. 2, i forordning (CE) nr. 73/2009? Sag C-304/19 vedrører: Skal bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra b), c), e) og f), artikel 10, artikel 21, stk. 1, og artikel 32, stk. 1-5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der under omstændigheder som de i tvisten i hovedsagen omhandlede udelukker landbrugeren fra ret til udbetaling af støtte med den begrundelse, at arealer med akvakulturanlæg, der anvendes som agerjord, ikke udgør »landbrugsareal« som omhandlet i nævnte forordnings artikel 4?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	29.04.21
C-383/19	Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą Skal artikel 3 [i direktiv 2009/103] fortolkes således, at forpligtelsen til at tegne en ansvarsforsikring for motorkøretøjer også omfatter de situationer, hvor en regional myndighed på grundlag af en domstolsafgørelse har erhvervet ejendomsretten til køretøjet, hvilket køretøj ikke kan startes, befinder sig på en privat ejendom i form af en overvåget parkeringsplads væk fra en offentlig vej og som følge af ejerens beslutning er bestemt til ophugning? Skal denne bestemmelse endvidere fortolkes således, at der under disse omstændigheder ikke påhviler den regionale myndighed, der ejer køretøjet, en forpligtelse til at tegne en forsikring for køretøjet, uanset at dette påvirker det erstatningsansvar, som [garanti]fonden påtager sig over for skadelidte tredjeparter?	Transport- og Boligministeriet	O-sag	Dom	29.04.21
C-598/19	Conacee Skal artikel 20 i direktiv 2014/24/EU om offentlige udbud fortolkes således, at den subjektive rækkevidde af den i bestemmelsen omhandlede reservering ikke kan begrænses på en sådan måde, at virksomheder eller økonomiske aktører, som opfylder kravet om, at mindst 30% af deres ansatte er handicappede personer, og som forfølger formålet eller målet om social og faglig integration af disse personer, udelukkes fra dens anvendelsesområde ved	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	29.04.21

	fastsættelse af yderligere krav vedrørende de pågældende aktørers stiftelse, art og formål, deres virksomhed eller investeringer eller krav af anden art?				
C-704/19	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien</p> <p>Påstande: —Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288 TEUF samt artikel 3 og 4 i Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1385 af 1. oktober 2014 vedrørende statsstøttesag SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09) tildelt af myndighederne i Castilla-La Mancha til udrulning af jordbaseret digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Castilla-La Mancha (offentliggjort i EUT L 22 af 17.1.2016, s. 52), idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige foranstaltninger med henblik på fra hovedmodtageren, Telecom Castilla-La Mancha S.A., at tilbagesøge den statsstøtte, der ved denne afgørelses artikel 1 blev erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked, idet det ikke har godtgjort, at det har indstillet alle de resterende betalinger af denne støtte, og idet det ikke inden for den fastsatte frist har meddelt Kommissionen de foranstaltninger, der er vedtaget for at efterkomme denne afgørelse.</p> <p>—Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	29.04.21
C-783/19	<p>Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne</p> <p>På baggrund af ovenstående har Retten besluttet at anmode Den Europæiske Unions Domstol om en præjudiciel afgørelse vedrørende nedenstående spørgsmål om fortolkningen af artikel 13 i Rådets forordning (EF) [udelades] nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og artikel 103 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning [udelades] (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter.</p> <p>1) Tillader omfanget af beskyttelsen af en oprindelsesbetegnelse, at betegnelsen ikke blot beskyttes mod lignende produkter men også mod serviceydelser, der kan knyttes til den direkte eller indirekte distribution af disse produkter ?</p> <p>2) Kræver risikoen for krænkelser i forbindelse med antydning som omhandlet i de omtalte artikler i fællesskabsforordningerne, at der først og fremmest foretages en analyse af betegnelsen for at fastslå, hvilken betydning den har for den gennemsnitlige forbruger, eller bør det for at analysere denne risiko for krænkelser i forbindelse med antydning først fastslås, om der er tale om de samme produkter, lignende produkter eller komplekse produkter, der indeholder en komponent fra et produkt, der er beskyttet af en oprindelsesbetegnelse ?</p> <p>3) Skal risikoen for krænkelser i forbindelse med antydning bestemmes ud fra objektive parametre, når der foreligger identiske eller meget lignende betegnelser, eller skal den gradueres under hensyntagen til de produkter og serviceydelser, der indeholder en antydning, samt til de produkter og serviceydelser, der er omfattet af beskyttelsen, for at fastslå, at risikoen for antydning er svag og irrelevant ?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	GA	29.04.21

	4) Er beskyttelsen, der er fastsat i de omhandlede bestemmelser, i tilfælde af antydning eller brug en specifik beskyttelse, der er karakteristisk for disse produkters særegenheder, eller skal beskyttelsen nødvendigvis være knyttet til bestemmelserne om illoyal konkurrence?				
C-815/20	Natumi Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol (EUT 2008, L 250, s. 1), senest ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2018/1584 af 22. oktober 2018 (EUT 2018, L 264, s. 1) til præjudiciel afgørelse: 1. Skal artikel 28, sammenholdt med punkt 1.3 i bilag IX, fortolkes således, at algen lithothamnium calcareum må anvendes som ingrediens ved forarbejdning af økologiske fødevarer? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er det også tilladt at anvende døde alger? 3. Såfremt også det andet spørgsmål besvares bekræftende: Må betegnelsen »med kalcium«, »med kalciumholdig havalge« eller »med værdifuldt kalcium fra havalgen lithothamnium« anvendes for et produkt, som indeholder den (døde) alge lithothamnium calcareum som ingrediens og er mærket med betegnelsen »øko«	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	29.04.21
C-847/19 P	Achemos Grupè og Achema AB mod Kommissionen (appel) Påstande: —Punkt 1 og 2 i den appellerede doms domskonklusion ophæves. —Sagen hjemvises til Retten. —Subsidiært træffer Domstolen selv afgørelse om søgsmålet i første instans, og den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle sagsomkostninger.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	29.04.21
C-47/20	Stadt Karlsruhe Er artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126/EU til hinder for, at en medlemsstat meddeler indehaveren af et af en anden medlemsstat udstedt kørekort til kategori A og B, som på grund af spirituskørsel har fået frataget retten til med dette kørekort at føre motorkøretøj i førstnævnte medlemsstat, afslag på anerkendelse af et kørekort til de nævnte kategorier, som denne anden medlemsstat ved fornyelse, jf. artikel 7, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2006/126/EU, har udstedt til den pågældende indehaver efter fratagelsen af dennes førerret?	Transport- og Boligministeriet	O-sag	Dom	29.04.21
C-56/20	Stadt Pforzheim Er EU-retten, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT 2006, L 403, s. 18), senest ændret ved Kommissionens direktiv (EU) 2018/933 af 29. juni 2018 om berigtigelse af den tyske udgave af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF om kørekort (EUT 2018, L 165, s. 35), til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter det udenlandske EF-kørekort for en person, som ikke har sædvanlig bopæl i indlandet, i forbindelse med en	Transport- og Boligministeriet	O-sag	Dom	29.04.21

	<p>afgørelse om frakendelse som omhandlet i artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126/EF omgående skal forelægges for den indenlandske myndighed, der har truffet afgørelsen, så denne kan anbringe en påtegning om den manglende førerret i indlandet på kortet; påtegningen (om spærring) skal som regel på et EF-kørekort ske ved anbringelse af et rødt »D« med en skrå gennemstregning i rubrik 13 (f.eks. i form af et klistermærke)?</p>				
--	---	--	--	--	--